

OSLO BYFOGDEMBETE

KJENNELSE

Avsagt: 03.06.2020
Sak nr.: 20-041109TVI-OBYF/2
Dommer: dommer Atle Torvund
Saken gjelder: Muntlig forhandling

Tawfiq Islamsk Senter

Advokat Cathrine Møller Faaberg

mot

Ahmed Noor Muusse

Advokat Åse Schei

Jama Said Abdille

Advokat Silje Elisabeth Stenvaag

Advokat Åse Schei

Cawil Yaasiin Abdi

Advokat Silje Elisabeth Stenvaag

Advokat Åse Schei

Fadil Ali Mohamud

Advokat Silje Elisabeth Stenvaag

Advokat Åse Schei

Mohamood Abdi Jama

Advokat Silje Elisabeth Stenvaag

Advokat Åse Schei

Bile Ali Mohamoud

Advokat Silje Elisabeth Stenvaag

Advokat Åse Schei

Mahamud Abdullahi Bile

Advokat Silje Elisabeth Stenvaag

Advokat Åse Schei

Mohamed Abdirahman Farah

Advokat Silje Elisabeth Stenvaag

Advokat Åse Schei

Shire Ahmed Abdullahi

Advokat Silje Elisabeth Stenvaag

Advokat Åse Schei

Advokat Silje Elisabeth Stenvaag

KJENNELSE

Tawfiiq Islamsk Senter begjærte 15.01.2020 midlertidig forføyning overfor Ahmed Noor Muusse, Jama Said Abdille, Cawil Yaasiin Abdi, Fadil Ali Mohamud, Mohamood Abdi Jama, Bile Ali Mohamoud, Mahamud Abdullahi Bile, Mohamed Abdirahman Farah, Shire Ahmed Abdullahi.

Oslo byfogdembete avsa 17.01.2020 i sak 20-007898TVI-OBYF kjennelse med slik slutning:

- 1. Ahmed Noor Muusse, Jama Said Abdille, Cawil Yaasiin Abdi, Fadil Ali Mohamud, Mohamood Abdi Jama, Bile Ali Mohamoud, Mahamud Abdullahi Bile, Mohamed Abdirahman Farah, Shire Ahmed Abdullahi skal unnlate å utgi seg for å representere Tawfiiq Islamske Senter.*
- 2. Ahmed Noor Muusse, Jama Said Abdille, Cawil Yaasiin Abdi, Fadil Ali Mohamud, Mohamood Abdi Jama, Bile Ali Mohamoud, Mahamud Abdullahi Bile, Mohamed Abdirahman Farah, Shire Ahmed Abdullahi skal unnlate å sende samordnet registermeldinger til Enhetsregisteret på vegne av Tawfiiq Islamske Senter.*
- 3. Ahmed Noor Muusse, Jama Said Abdille, Cawil Yaasiin Abdi, Fadil Ali Mohamud, Mohamood Abdi Jama, Bile Ali Mohamoud, Mahamud Abdullahi Bile, Mohamed Abdirahman Farah, Shire Ahmed Abdullahi skal tåle at styret valgt på årsmøtet til Tawfiiq Islamske Senter den 17. november 2019 registreres i Enhetsregisteret.*
- 4. Ahmed Noor Muusse, Jama Said Abdille, Cawil Yaasiin Abdi, Fadil Ali Mohamud, Mohamood Abdi Jama, Bile Ali Mohamoud, Mahamud Abdullahi Bile, Mohamed Abdirahman Farah, Shire Ahmed Abdullahi, skal betale, en for alle og alle for en, kr 38 930,- i sakskostnader til Tawfiiq Islamsk Senter innen to uker etter forkynning av denne kjennelsen.*

De saksøkte begjærte 09.03.2020 etterfølgende muntlig forhandling. Rettsmøte ble avholdt som digitalt rettsmøte den 27.05.2020.

Saksøkeren, Tawfiiq Islamsk Senter, har i det vesentlige gjort gjeldende følgende:

Styret i Tawfiiq Islamsk Senter er lovlig valgt på årsmøte 2018 og igjen på ekstraordinært årsmøte 2019. Det var flertallsvalg, gjennomført etter lovlige innkallinger og i samsvar med vedtektene og foreningsretten. Tawfiiq Islamsk Senters gjeldende vedtekter ble vedtatt på årsmøtet 2016. Nye vedtekter er vedtatt 2019, men ennå ikke i kraft. Påstander fremmet av de saksøkte er grunnløse.

De saksøkte har opptrådt rettsstridig og illojalt ved å forhindre registrering av det valgte styret ved å sende to uriktige registreringsmeldinger hvoretter de saksøkte var oppført som nytt styre, vedlagt blant annet et sett egenproduserte, uriktige vedtekter. Krav og sikringsgrunn er sannsynliggjort. Midlertidig forføyning er nødvendig for å avverge en vesentlig skade eller ulempe, jf tvl § 34-1 første ledd bokstav b. Som en konsekvens har ikke Tawfiiq Islamsk Senter fått registrert nytt styre i foretaksregisteret. Manglende avklaring om hvem som er det lovlig valgte styret og hvilket vedtektssett som gjelder, har

også gjort at fylkesmannen har varslet at det vurderes å slette trossamfunnet fra registeret over registrerte trossamfunn, slik at vigselsrett faller bort og menigheten risikerer å miste offentlig støtte. At støtten er tilbakeholdt har rammet menighetens økonomi, virksomhet og aktiviteter. Ansatte har måttet bli sagt opp. De saksøktes rettsstridige handlinger skader også saksøkerens renommé. De saksøkte har ingen aktverdige interesser som trenger beskyttelse. Saksøkeren har ikke ekskludert eller strøket ut medlemmer, men enkelte av de saksøkte er ikke medlemmer og har ingen rett til å blande seg inn i saksøkerens forhold.

Hvis noen medlemmer mener at årsmøtet ikke har truffet et gyldig vedtak, men ikke når frem på årsmøtet, må de ta ut søksmål og kreve dom for at årsmøtevedtaket ikke er gyldig.

Det er ikke grunnlag for å avvise begjæringen om midlertidig forføyning.

Tawfiiq Islamsk Senter har nedlagt slik påstand:

1. *Midlertidig forføyning av 17. januar 2020 stadfestes.*
2. *Ahmed Noor Musse, Jama Said Abdille, Cawil Yaasiin Abdi, Fadil Ali Mohamud, Mohamud Abdi Jama, Bile Ali Mohamud, Mohamud Abdullahi Bile, Mohamed Abdirahman Farah og Shire Ahmed Abdullahi må tåle beslutningen om vedtektsendringer truffet av årsmøtet i Tawfiiq Islamsk Senter den 2. oktober 2016.*
3. *Tawfiiq Islamsk Senter tilkjennes sakens kostnader.*

De saksøkte, Ahmed Noor Muusse, Jama Said Abdille, Cawil Yaasiin Abdi, Fadil Ali Mohamud, Mohamood Abdi Jama, Bile Ali Mohamoud, Mahamud Abdullahi Bile, Mohamed Abdirahman Farah, Shire Ahmed Abdullahi, har i det vesentlige gjort gjeldende følgende:

Det bestrides ikke at de saksøkte ikke er Tawfiiq Islamsk Senters styre. Det bestrides ikke at det vedtekstsett datert 2018 som de sendte til foretaksregisteret da de sendte to uriktige registermeldinger med seg selv oppført som styre, ikke er Tawfiiq Islamsk Senters vedtekter. Begge sider har altså gjort feil med avholdelse av årsmøte og innsending av samordnet registermeldinger.

De saksøkte er alle medlemmer av Tawfiiq Islamsk Senter. Styrevalget på årsmøtet 2018 er ikke gyldig og det samme gjelder det av motparten anførte styrevalg på ekstraordinært årsmøte 2019. Innkallingen til årsmøtet 2018 var ikke forsvarlig/lovlig, valget var ikke anonymt, i strid med vedtektene, det skjedde formløs eksklusjon/stryking av medlemmer og stemmesedler og antall styremedlemmer valget gjaldt var vedtektsstridig. Det ekstraordinære årsmøtet 2019 var lovlig innkalt, men gjennomførte et «tillitsvalg» i strid med vedtektene, og heller ikke dette valget var anonymt. Reelle medlemmer ble ikke godtatt som stemmeberettigede. Nye styremedlemmer angivelig valgt på dette årsmøtet, fremgikk ikke av stemmesedlene. De angivelige vedtektene fra 2016 som påberopes av saksøkeren er forfalskede. De fremstår som et svar på den oppståtte konflikten, som oppsto

etter årsmøtet 2018. Gjeldende vedtekter er av 1997. Nye vedtekter er vedtatt 2019, men ennå ikke i kraft.

Begjæringen må avvises, da den ikke er fremmet ved Tawfiiq Islamsk Senter's lovlig stedfortreder, idet det pretenderte styret og styreformannen ikke er lovlig valgt. Det er ikke noe lovlig valgt styre med rett til å registrere seg. Valgene 2018 og 2019 er nulliteter.

Det foreligger ikke sannsynliggjort hovedkrav når det gjelder kjennelsen 17.01.2020, slutningens punkt 3. Det foreligger ikke sannsynliggjort sikringsgrunn for noen del av saksøkerens krav om midlertidig forføyning. Slik forføyning er ikke egnet til å avverge vesentlig skade eller ulempe eller til å avklare den underliggende vedtekts- og styrevalgproblematikken som er grunnlaget for slettevarselet fra fylkesmannen. Heller ikke er midlertidig forføyning nødvendig, idet det finnes andre løsninger, som å mekle, avholde nytt årsmøte, og å be fylkesmannen avvende dette eller avvende et søksmål og rettskraftig dom,. Vedtak kan påklages og det kan begjæres utsatt iverksetting.

Saksøkers nedlagte påstand er et misbruk av domstolen for å begrense de saksøktes ytringsfrihet. De må kunne forfølge spørsmålet om at styrevalg er ugyldig og vedtekter forfalskede.

De saksøkte har nedlagt slik påstand:

Prinsipalt:

- 1. Begjæring om midlertidig forføyning avvises.*
- 2. Ibrahim Osman Hussein, Mohammed Yusuf Faarah, Abdirahman Ahmed, Ahmed Adan Jibril og Karama Mohamed Rashiid idømmes sakens omkostninger.*

Subsidiært:

- 1. Byfogdembetets kjennelse av 17.01.2020 oppheves.*
- 2. Begjæring om midlertidig forføyning av 15.01.2020 tas ikke til følge.*
- 3. Tawfiiq Islamsk Senter idømmes sakens omkostninger.*

Rettens vurdering

Avvisningsspørsmålet:

Saken er fra saksøkers side reist ved Tawfiiq Islamsk Senter ved styrets leder, jf tvl § 32-2, jf § 2-3, jf § 2-5, jf dstl § 191. Ut fra valget på årsmøtet 2018 og et anført valg på ekstraordinært årsmøte 2019 er dette fra saksøkers side anført å være Ibrahim Osman Hussein. De saksøkte begrunner sitt avvisningskrav med at det pretenderte styret og styreformannen ikke er lovlig valgt, og at vedtakene om styrevalg på årsmøtet 2018 og det ekstraordinære årsmøtet 2019 er nulliteter.

Retten tar først stilling til om vedtak fra det anførte årsmøtet 2018 er vedtak av Tawfiiq Islamsk Senter's øverste organ eller nulliteter. Det siste er tilfellet hvis det er slike mangler

ved møteinnkallingen at møtet ikke representerer Tawfiiq Islamsk Senters øverste organ, årsmøtet.

Partene har ulikt syn på hvilke vedtekter som gjelder for Tawfiiq Islamsk Senter. De saksøkte mener at det er de opprinnelige vedtatte vedtekter fra 1997 som gjelder, inntil nye vedtekter vedtatt 2019 trer i kraft. Tawfiiq Islamsk Senter gjør gjeldende at det ble vedtatt nye vedtekter i 2016, som gjelder inntil de nye vedtektene vedtatt 2019 trer i kraft.

Retten finner det høyst uklart hvilket vedtektsett som for tiden gjelder, og som da gjaldt for årsmøtet 2018 og det ekstraordinære årsmøtet 2019.

Etter 1997-vedtektene er det ikke positivt angitt noe om hvordan medlemmene innkalles til årsmøter. Etter de anførte 2016-vedtektene skal innkalling til årsmøtet «være utsendt til medlemmene senest 30 dager før årsmøtet finner sted». Innkallingen til årsmøtet den 30.11.2018 foregikk ved oppslag i moskeen 30 dager i forkant og ved kunngjøring ved fredagsbønnene, ifølge saksøkeren Tawfiiq Islamsk Senter. Denne part, som mener at 2016-vedtektene er de riktige vedtektene, viser til at dette har vært den praktiserte måten å kalle inn på over en årrekke.

Retten oppfatter det ikke som omstridt mellom partene at det var slått opp en innkalling i moskeen, undertegnet av styrets daværende leder. Retten har ikke noe grunnlag for å ikke legge til grunn at dette skjedde 30 dager før årsmøtet, i samsvar med oppslagens datering. De saksøkte viser til at oppslaget ikke viste til sted (verken adresse eller etasje) eller klokkeslett for årsmøtet, bare dato, og at kunngjøring ved oppslag ikke er tilstrekkelig innkalling. Protokollen fra årsmøtet stemmer med datoen og viser at årsmøtet startet kl 17.30 og foregikk i fjerde etasje i trossamfunnets lokaler Åkebergveien 40.

Retten legger til grunn at innkallingen ved oppslag var tilstrekkelig til å gi grunnlag for at det innkalte møtet må ansees som et årsmøte for Tawfiiq Islamsk Senter. Stedet for årsmøtet må, når ikke annen adresse enn trossamfunnets lokaler er angitt, anses som åpenbart. Det foreligger videre ikke opplysninger som tilsier at innkallingen ikke nådde frem til medlemmene, eller at medlemmer ikke fikk deltatt grunnet uvitenhet om tidspunkt eller etasje for årsmøtet. Ut fra bevisførselen er det ikke grunnlag for ikke å legge til grunn at årsmøtet også ble kunngjort muntlig ved fredagsbønnen fire fredager før årsmøtet.

Retten vurderer altså at årsmøtet den 30.11.2018 ble innkalt på slik måte at vedtak på møtet ikke er å regne som nulliteter, men som vedtak gjort på et årsmøte som er Tawfiiq Islamsk Senters øverste organ.

Det neste spørsmålet retten må ta stilling til gjelder styrevalget.

Protokollasjonen fra styrevalget er knapp og er datert først 11.12.2018, men viser at det ble holdt styrevalg og at nytt styre ble valgt. Det var valgt et tellekorps bestående av tre personer. Det er ikke anført eller fremført noe i saken her som tilsier annet enn at det valgtfallet tellekorpsset konkluderte med, ble et styre bestående (minst) av de personer som fremgår av et dokument datert samme dag som protokollen, men som etter sitt eget innhold er utferdiget av påtroppende styreleder Ibrahim Osman Hussein.

Protokollasjonen fra årsmøtet 2018, sammenholdt med det nevnte dokument av samme dag, tilsier at Ibrahim Osman Hussein ble valgt som styreleder på årsmøtet 2018.

Det er på det rene at det ekstraordinære årsmøtet 2019 ikke fratok Ibrahim Osman Hussein rollen som styreleder. Det ble her holdt et slags tillitsvalg, hvor ikke Ibrahim Osman Husseins rolle ble endret. Dette er det praktiske og rettslige utfallet for styrets leder, enten det som ble vedtatt der anses som et gjenvalg, som et annet gyldig vedtak, eller som et ugyldig valg.

Retten vurderer på bakgrunn av dette, at Ibrahim Osman Hussein er styrets leder og dermed Tawfiiq Islamsk Senter's lovlige stedfortreder, inntil styrevalget 2018 enten blir kjent ugyldig ved dom eller blir endret ved nytt styrevalg på et ordinært eller ekstraordinært årsmøte for Tawfiiq Islamsk Senter.

Begjæringen om midlertidig forføyning avvises dermed ikke, men fremmes til realitetsbehandling.

Sakens realitet:

For at en begjæring om midlertidig forføyning skal kunne tas til følge, må saksøkeren sannsynliggjøre så vel krav som sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-2.

Retten vurderer først om kravene som Tawfiiq Islamsk Senter gjør gjeldende er sannsynliggjorte.

Retten konkluderte ved kjennelse 17.01.2020 at Tawfiiq Islamsk Senter har sannsynliggjort et krav mot de saksøkte om at de saksøkte ikke kan representere Tawfiiq Islamsk Senter, herunder sende samordnet registermelding til Enhetsregisteret. Ved den etterfølgende muntlige forhandling har de saksøkte ikke motsagt, men gjennom sin prosessfullmektig erkjent, at de vedtekter datert 2018 som de sendte til foretaksregisteret og årsmøteprotokollene som de sendte dit, ikke er ekte vedtekter og ikke er årsmøteprotokoller for Tawfiiq Islamsk Senter. Det er erkjent fra saksøktesiden at deres styrevalg ikke var berettiget.

Det de saksøkte har gjort gjeldende i den muntlige forhandlingen er at heller ikke «de andres» styrevalg er berettiget, altså valget av styre på årsmøtet 30.11.2018 og

«tillitsvalget» på det ekstraordinære årsmøtet 2019. De gjør også gjeldende at vedtektene som er datert 2016 er forfalskede.

Retten finner, med henvisning til begrunnelsen i kjennelsen av 17.01.2020 og i tillegg nå de saksøktes erkjennelse av at de ikke utgjør Tawfiiq Islamsk Senter styre, at Tawfiiq Islamsk Senter har sannsynliggjort å ha krav på at de saksøkte må avholde seg fra å utgi seg for å representere Tawfiiq Islamsk Senter og at de saksøkte ikke er berettigede til å sende samordnede registermeldinger til Enhetsregisteret på vegne av Tawfiiq Islamsk Senter.

Når det gjelder Tawfiiq Islamsk Senter krav i henhold til påstanden om at de saksøkte skal tåle at styret valgt på årsmøtet til Tawfiiq Islamsk Senter den 17. november 2019 registreres i Enhetsregisteret, som retten gav medhold til i kjennelsen 17.01.2020, samt det nye påstandspunktet om at de saksøkte må tåle beslutningen om vedtektsendringer truffet av årsmøtet i Tawfiiq Islamsk Senter den 2. oktober 2016, har retten følgende merknader:

I lys av innsigelsene fra de saksøkte vedrørende begge disse punktene, fortolker retten de saksøktes påstand slik at begge disse punktene er bestridt. Når den subsidiære realitetspåstanden punkt 2 sier at «(b)egjæring om midlertidig forføyning av 15.01.2020 tas ikke til følge», fortolker retten dette som å gjelde saksøkerens påstand i saken om midlertidig forføyning, inkludert påstandspunktet som ble fremsatt først etter at de saksøkte begjærte etterfølgende muntlig forhandling. Retten tilføyer at det ikke fra de saksøkte er protestert på særskilt prosessuelt grunnlag mot at retten kan behandle påstandspunktet, men påstandspunktets realitet er bestridt av de saksøkte.

Før retten vurderer selve kravet som Tawfiiq Islamsk Senter krever forføyning for, vil retten gå noe inn omstendighetene som partene har en underliggende strid om, idet dette danner den faktiske bakgrunnen for forføyningskravet retten skal ta stilling til.

Retten har ikke noe sikkert grunnlag for og trenger ikke å avgjøre om det er fremlagte vedtekter fra 1997 eller fra 2016 som gjelder, for å kunne ta stilling til partenes påstander i forføyningssaken. Det er uomstridt at fremlagte vedtekter fra 1997 ble vedtatt 1997. Det er uomstridt at det i 2019 ble vedtatt nye vedtekter, som foreløpig ikke er i kraft. Men både skriftlig materiale og parts- og vitneforklaringer spriker når det gjelder om det ble vedtatt nye vedtekter i 2016.

Årsmøteprotokoll for 2016 foreligger i to versjoner. Den ene er datert 04.10.2016, skrevet på Tawfiiq Islamsk Senter brevark og opplyser at nye vedtekter er vedtatt på årsmøte 02.10.2016. Det fremgår ikke noe konkret om de nye vedtektenes/endringenes innhold, som heller ikke fremkommer som vedlegg til protokollen. Den andre versjonen er møteprotokoll som ble sendt til Brønnøysundregistrene datert 16.10.2016, som opplyser om styrevalg, men ikke vedtektsendringer. Her er årsmøtedatoen oppgitt å være

16.10.2016. Fordi Tawfiiq Islamsk Senter er et registrert trossamfunn, skal endringer av vedtektene sendes til fylkesmannen. De anførte vedtekter fra 2016 ble ikke sendt til fylkesmannen før etter at konflikten som ligger bak begjæringen om midlertidig forføyning kom opp noen år etterpå. At det ble vedtatt nye vedtekter er ikke nevnt i Tawfiiq Islamsk Senter's årsmelding for 2016. Innkallingen fra Tawfiiq Islamsk Senter, saksøkeren, til ekstraordinært årsmøte 2019 har en henvisning til vedtektenes «§ 14», noe som bare gir mening hvis det siktes til vedtektene vedtatt 1997.

Når det gjelder styrevalgene på årsmøtet 2018 og ekstraordinært årsmøte 2019, er disse valgene ikke avholdt som hemmelige valg, hvilket etter artikkel 6 vil kreves hvis 1997-vedtektene gjelder, slik de saksøkte gjør gjeldende. De som avgir stemme har måttet skrive personnummeret på stemmeseddelen. Dette praktiseres fordi det ikke utstedes medlemsbevis og idet det ikke foregår kontroll av medlemskap ved ankomst til årsmøtet eller ved avgivelse av stemme. Stemmesedlene har etter det opplyste vært kontrollert mot Tawfiiq Islamsk Senter's medlemsoversikt etter at årsmøtet er ferdig.

Ut fra det som er protokollert fra årsmøtet 2018 og ellers er fremlagt av dokumentasjon, fremgår det ikke at styrevalget var forberedt av en «organiseringskomite» i tråd med 1997-vedtektenes artikkel 6. Etter det opplyste skjedde det en optelling av stemmene først etter årsmøtet, slik at det først etter årsmøtet ble kjent hvem som er valgt. Navnene ble ikke protokollert, og navn på alle valgte styremedlemmer ble heller ikke nedtegnet skriftlig etter at optellingen var fullført, slik retten forstår saksøkers forklaring om dette. Man nedtegner bare navnet på de av styrets medlemmer som skal oppføres i Brønnøysundregisteret, som det i retten er opplyst fra saksøkersiden at for 2018 var 9 av 21 styremedlemmer, men hvor retten bare ser 8 navn i det som er forelagt retten skriftlig, og bare 6 av disse i listen over styremedlemmer i registermeldingen til Brønnøysund.

I tilknytning til de saksøktes anførsel om at gyldige medlemsstemmer har blitt strøket ved optellingen, nevner retten at det som er fremkommet om medlemsregisteret tilsier at det er uklart om det registeret som stemmene kontrolleres mot, viser alle Tawfiiq Islamsk Senter's medlemmer. Shire Ahmed Abdullahi, som Tawfiiq Islamsk Senter i utgangspunktet i saken her anførte at ikke var medlem, har således sannsynliggjort sitt medlemskap ved å fremlegge en utskrift fra Brønnøysundregisteret. For saksøkte Mohamed Abdirahman Farah, som uomstridt er medlem, viser derimot utskrift fra Brønnøysundregisteret at det for hans del ikke der er registrert medlemskap i noe trossamfunn.

Det anførte valget på ekstraordinært årsmøte 2019 var begrenset til å være en avstemning hvor medlemmene skulle krysse ja eller nei for «(t)illitserklæring for styret som ble valgt 30.11.2018». Protokollen fra dette møtet opplyser navn på medlemmer som «ble valgt som styre». Denne protokollen mangler ett av de navnene som fremgår av dokument

11.12.2018, som retten har vist til foran, som viser dem som ble valgt eller en del av dem som ble valgt i 2018, men protokollen fra 2019 har også flere navn i tillegg, i alt 18 navn.

Spørsmålet om hvilke vedtekter som gjelder og om valgene av styre i 2018 og 2019 er gyldige eller ugyldige, ligger utenfor hva retten må avgjøre for å ta stilling til kravet om midlertidig forføyning. Når Tawfiiq Islamsk Senter har anført at enkelte av de saksøkte ikke er medlemmer, trenger retten heller ikke å ta stilling til det, se nedenfor.

Retten finner at den midlertidige forføyning 17.01.2020 punkt 3 om at de saksøkte «skal tåle at styret valgt på årsmøtet til Tawfiiq Islamsk Senter den 17. november 2019 registreres i Enhetsregisteret» ikke kan opprettholdes. På samme måte finner retten at Tawfiiq Islamsk Senter sine nye påstandspunkt om vedtektene av 2016, ikke kan tas til følge. Rettens vurdering er at de saksøkte må kunne forfølge sitt syn om at det er vedtektene av 1997 som gjelder og at styrevalgene av 2018 og det etterfølgende protokollerte valg av 2019 er ugyldig. Noe rettsgrunnlag for generelt å nekte dem dette ved at de må tåle at styret som saksøkeren anfører er valgt på årsmøtet 2019 registreres, og at de må tåle beslutning om vedtektsendringer som saksøkeren anfører er gjort, kan ikke retten se at foreligger. Tawfiiq Islamsk Senter har etter rettens vurdering altså ikke rettskrav på at de saksøkte skal unnlate å verken tale for eller å ta skritt overfor forvaltningsmyndigheter eller domstoler for å fremme sak om vedtektsspørsmålet og styrevalget/ene. Sannsynliggjort krav når det gjelder Tawfiiq Islamsk Senter sine krav om forføyning foreligger altså ikke for disse påstandspunktene del, jf tvl § 34-2.

Om de saksøkte for forvaltningen eller for domstol fremmer klage eller sak, må vedkommende organ eller domstol prøve om de har rettslig klageinteresse eller en aktuell rettslig interesse og i tilfelle prøve klagen eller sakens realitet, så langt som det måtte ha relevans innenfor rammen av regler som styrer vedkommende forvaltningsorgan eller domstols avgjørelser i den konkrete sak det måtte gjelde.

Når det gjelder de av de saksøkte som Tawfiiq Islamsk Senter anfører at ikke er medlemmer, og dermed å være uten interesse i spørsmålene, er også dette noe som vedkommende organ eller domstoler må prøve i konkrete saker. Retten kan ikke se at det foreligger noe generelt rettslig grunnlag for å nekte dem å gjøre gjeldende at de er medlemmer, som i tilfelle kunne medført at det forelå en tåleforpliktelse spesielt for dem.

Retten tar i det følgende stilling til om det foreligger en sannsynliggjort sikringsgrunn for så vidt retten er kommet til at Tawfiiq Islamsk Senter har et krav mot de saksøkte om at de saksøkte ikke kan representere Tawfiiq Islamsk Senter, herunder sende samordnet registermelding til Enhetsregisteret.

De saksøkte har sendt inn uriktige vedtekter for Tawfiiq Islamsk Senter til Enhetsregisteret og to ganger uberettiget overfor registeret sendt inn uriktige årsmøteprotokoller og

registermeldinger med seg selv uriktig angitt som styre i Tawfiiq Islamsk Senter. Dette har i seg selv bidratt til at Tawfiiq Islamsk Senter risikerer å bli slettet som trossamfunn og dermed miste økonomisk støtte og vigselfrett, med alt hva det vil føre med seg. Det fremstår likevel som riktig, som anført av de saksøkte, at en usikkerhet om hvilke vedtekter som gjelder og om styrevalg i 2018 og 2019 er gyldige, er til stede også om man ser bort fra de saksøktes innsendte uriktige vedtekter, uriktige årsmøteprotokoller og registermeldinger med seg selv uriktig angitt som styre i Tawfiiq Islamsk Senter. De gjør gjeldende at usikkerheten om vedtekter og styrevalg kan føre til at Tawfiiq Islamsk Senter uansett kan bli slettet fra registeret over trossamfunn, med konsekvenser for støtte og vigselfrett og følgekonskvenser. Men selv om dette er riktig vurderer retten at det i seg selv representerer en vesentlig skade eller ulempe at en gruppe utenfor styret selv angir seg som trossamfunnets styre og sender meldinger basert på dette til Enhetsregisteret. En slik rettsstridig opptreden hindrer registrering av noe styre og gjør situasjonen helt fastlåst og verre for Tawfiiq Islamsk Senter, enn uten slik opptreden. Selve forføyningssaken viser at uenighetene fortsatt er aktuelle og at konflikten innad i trossamfunnet fortsatt er høy. I lys av dette og at de saksøkte gjentatt har handlet slik at noe styre ikke kan registreres, gjennom å utgi seg for å representere Tawfiiq Islamsk Senter, uten noe rettslig eller faktisk grunnlag for dette, samt ved å sende samordnet registermelding til Enhetsregisteret om dette, finner retten fortsatt en midlertidig forføyning nødvendig. Dette avverger at situasjonen mht. registrering av et styre blir helt fastlåst på et helt uberettiget grunnlag, med videre konsekvenser for registreringen som trossamfunn på samme uberettigede grunnlag. Sannsynliggjort sikringsgrunn vurderes dermed å være til stede for så vidt gjelder dette. Dette mener retten gjelder, selv om det er risiko for at trossamfunnet blir slettet som trossamfunn på annet grunnlag enn hva den midlertidige forføyning griper inn i.

Skal de saksøkte forfølge sin sak, må de gjøre det på annen måte enn hva den midlertidige forføyning hindrer.

Retten har altså, så langt det foreligger et sannsynliggjort krav, funnet det tilstrekkelig sannsynliggjort at det er nødvendig å få en midlertidig ordning i et omtvistet rettsforhold for å avverge en vesentlig skade eller ulempe, slik at det foreligger sikringsgrunn etter tvisteloven § 34-1 bokstav b.

Retten kan ikke se at den skade eller ulempe som de saksøkte blir påført ved en slik forføyning retten har funnet grunnlag for, står i åpenbart misforhold til den interesse saksøkeren har i at forføyningen blir besluttet, jf. tvisteloven § 34-1 andre ledd.

Begjæringen om midlertidig forføyning blir etter dette å ta delvis til følge.

For tilfellet av at kjennelsen her ikke etterleveres av de saksøkte fremover i tid (fra 17.01.2020), viser retten til tvl § 34-4 første ledd første punktum, jf. tvfbl § 13-16, herunder andre ledd, jf. § 13-14.

Hvis situasjonen endrer seg, ved at noen av de saksøkte på et reelt ordinært eller ekstraordinært årsmøte skulle bli valgt til styremedlemmer, viser retten til at den midlertidige forføyning kan kreves opphevet etter tvl § 34-5. For øvrig viser retten til reglene om mulig bortfall uten opphevelse etter reglene i tvl § 34-6.

Iverksettelse av den midlertidige forføyningen kan ikke avverges eller oppheves ved sikkerhetsstillelse.

Resultatet er at ingen part har vunnet fullt ut, men begge har fått medhold av betydning. Retten ser ikke grunnlag for å tilkjenne noen part erstatning for sakskostnader fra motparten etter reglene i tvl § 32-2, jf §§ 20-3 eller 20-4. Etter resultatet bærer hver part sine sakskostnader.

Slutningen nedenfor gjentar forføyningen fra 17.01.2010, slutningens punkt 1 og 2, som stadfestes, idet navnet på Tawfiiq Islamsk Senter var stavet uriktig i kjennelsen av 17.01.2017.

SLUTNING

1. Begjæringen om midlertidig forføyning fremmes.
2. Ahmed Noor Muusse, Jama Said Abdille, Cawil Yaasiin Abdi, Fadil Ali Mohamud, Mohamood Abdi Jama, Bile Ali Mohamoud, Mahamud Abdullahi Bile, Mohamed Abdirahman Farah, Shire Ahmed Abdullahi skal unnlate å utgi seg for å representere Tawfiiq Islamsk Senter.
3. Ahmed Noor Muusse, Jama Said Abdille, Cawil Yaasiin Abdi, Fadil Ali Mohamud, Mohamood Abdi Jama, Bile Ali Mohamoud, Mahamud Abdullahi Bile, Mohamed Abdirahman Farah, Shire Ahmed Abdullahi skal unnlate å sende samordnet registermeldinger til Enhetsregisteret på vegne av Tawfiiq Islamsk Senter.
4. Kjennelse 17.01.2020 i sak 20-007898TVI-OBYF, slutningens punkt 3 og 4, oppheves.
5. For øvrig tas begjæringen ikke til følge.
6. Erstatning for sakskostnader tilkjennes ikke.

Atle Torvund

Rett utskrift bekreftes
03.06.2020, Marit Gjøvåg Khoury (el.sign)
Oslo byfogdembete
Veiledning om anke vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken.

Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klart at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 125 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 125 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnstøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling.

Hvis de blir tatt til behandling, er det som regel hvis spørsmålet har betydning utover den aktuelle saken, hvis andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller hvis saken reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.